

Alle ere enige i, at der trænges til en langt mere indgribende Reform end den, som den ærede Rigsdagsmand har antydet; endelig heller ikke med den kommunale Autoritet, der er det lovlige Organ for de Kjøbenhavnske Borgeres Mening, Kjøbenhavns Borgerrepræsentation og Magistrat, der med en næsten til Eenstemmighed grændsende Majoritet have vedtaget det samme Forslag, som nu ligger for os. Jeg vil derfor advare mod at troe, at denne pludselige Kjerlighed hos den ærede Rigsdagsmand til den nu bestaaende Institution skulde bevise, at der i det Sodoma, hvori vi befinde os, dog skulde findes en eneste Retfærdig, og at denne Retfærdige er det Kjøbenhavnske Politit, der alene blandt alle offentlige Indretninger ikke trænger til Forandring eller Reform. Det forholder sig ikke saa. Den ærede Rigsdagsmand befinder sig her, som saa ofte, i en Paradox, og jeg haaber ikke, at denne hans overraskende Lovprisning af noget Bestaaende skal forhindre os fra at komme ind paa den foreliggende Reform.

Formanden: Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 8de Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

C. B. Nimestad: Jeg omtalte igaar, at under saadanne Forhold, hvor Politiets Indskriden var fornøden, maatte særdeles Meget overlades til dets Diskretion eller dets Skjøn, og jeg gjorde den Bemærkning, at man ikke kunde undre sig over, at man i den foreliggende Lov flere Gange fandt Udtryk som: „skjellig Grund“ osv. Dette har nu givet den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgfreds Anledning til at udtale, at jeg har fremsat en urigtig Paastand, men Zeilen er, at han ikke har hørt rigtig efter, og hans Angivelser hvile derfor paa en urigtig Basis. — Da den ærede Rigsdagsmand imidlertid har vist mig den Opmarksomhed at lægge Mærke til mine Ord, skal jeg igjen bevise ham den Artighed at sige ham, at han har opfattet det Forhold, hvorom han talte, aldeles urigtig. Jeg skal bede ham gjøre sig bekendt med et Skrift af 5te Juni 1849, som hedder Grundloven, hvoraf han vil lære, at Forsamlinger under

aaen Himmel kunne forbydes, naar der af dem kan frygtes Fare for den offentlige Fred, og den Tvivl, som han under sit Foredrag fremsatte om, hvorvidt Forsamlinger under aaben Himmel maatte kaldes offentlige eller ei, vil han altsaa kunne faae løst der. — Det var imidlertid ikke i Anledning af det, den ærede Rigsdagsmand sagde, at jeg forlangte Ordet, men paa Grund af en Bemærkning af den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgfreds (Fischer), som meente, at det var urigtigt, naar jeg havde anført, at Politiet under de nuværende uviste Forhold befandt sig i en Slags Opløsningstilstand. Jeg skal ikke idag gaae ind paa at bevise dette, men opsætte mine Oplysninger til den Dag, da den ærede Rigsdagsmand har faaet Folk til at troe det Modsatte. Jeg troer heller ikke, den ærede Rigsdagsmand har Ret, naar han mener, at Folk paa en „venstabelig“ Maade kunne berøbe en Politibestjent Trakke, Stof og Buxer; noget Saadant kan vistnok ikke høre ind under de Tilfælde, hvor Instruxen forbyder Politiet at anvende Selvforsvar. Naar den ærede Rigsdagsmand har gjort den Paastand, at man skulde have indrømmet Nødvendigheden af den Institution, som man vil have bort, nemlig Bægterinstitutionen, saa berøber dette paa en Forvevling fra hans Side af den private og den offentlige Trang; man nægter ikke, at man i enkelte Anledninger behøver Folk som Bægterne, men det er de Private og ikke det Offentlige, der trænger til dem. Ligesaa lidt som man ved at ophæve det offentlige Skolevæsen vilde ophæve det private, ligesaa lidt vil man, ved at ophæve Bægterinstitutionen som offentlig Institution, ophæve de Forhold, i hvilke den har haft Leilighed til at yde de Private sin Tjeneste.

Fischer: Den ærede Rigsdagsmand maa tage feil, thi jeg har ikke brugt Uttringer som de, han sigtede til i Begyndelsen af sit Foredrag.

C. B. Nimestad: Jeg beder om Forlabelse; jeg sigtede ikke til den ærede Rigsdagsmand, der nu har Ordet, men til Rigsdagsmanden for Holbø Amt 1ste Valgfreds (N. Hansen).